

Міністерство освіти і науки України
Всеукраїнське громадське об'єднання
«Українська асоціація економічної кібернетики»
Вінницький національний аграрний університет
Львівський національний університет імені Івана Франка
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Жешувський університет, Польща

Вінницький
національний
аграрний університет

Львівський національний
університет імені Івана
Франка

Тернопільський
національний технічний
університет імені Івана
Пулюя

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ФОРУМ МОЛОДИХ ЕКОНОМІСТІВ-КІБЕРНЕТИКІВ
«МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ, ДОСВІД»

24-25 вересня 2015
Вінниця

УДК 330.45.(06)

Тексти збірки – копії електронних, не редагованих версій авторів. Відповідність за точність наведених фактів, цитат, джерел та прізвищ несуть автори.

Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід : Тези доповідей VI Міжнародної науково-методичної конференції Форуму молодих економістів-кібернетиків, 24-25 вересня 2015 року, м. Вінниця/ відпов. ред. Коляденко С.В. – Редакційно-видавничий центр ВНАУ, 2015. – 236 с.

У збірнику наведено тези доповідей студентів, аспірантів та вчених вищих навчальних закладів і наукових закладів України щодо розробки напрямків розвитку економічної кібернетики – науки про управління економікою. Вони стануть значним внеском у розробку нових механізмів управління економікою через моделювання економічних процесів, застосування інформаційних технологій в економіці та у розв’язанні проблем підготовки фахівців з економічної кібернетики.

Збірник буде корисним фахівцям з управління економічними об’єктами, викладачам, науковцям та студентам.

Відповідальний за випуск: д.е.н., проф. Коляденко С.В.

При збільшенні обсягів промислового виробництва на 1 млн. грн., ВВП країни збільшиться на 0,00134% або в середньому на 13,07 млн. грн.

Отже, прогнози в сфері економіки потрібні для формулювання способів розвитку суспільства та економіки в цілому, для знаходження найбільш імовірних та ефективних різновидів довгострокових, середньострокових і поточних планів, пояснення провідних напрямків економічної та науково-технічної політики, прогнозування наслідків прийнятих рішень і здійснюваних у даний момент заходів. Використання економетричних моделей в економіці допомагає виділити та формально описати визначальні, найсуттєвіші зв'язки економічних змінних, об'єктів та факторів впливу на них, а також індуктивним методом отримати нові знання про об'єкт. В таких моделях можуть застосовуватися спрощення, припущення в обґрунтуванні залежності між різними економічними показниками.

Література:

1. Лещинський О. Л. Економетрія: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О. Л. Лещинський, В. В. Рязанцева, О. О. Юнькова. – К.: МАУП, 2003. – 208 с.
2. Чистов С. М. Державне регулювання економіки: Навч. посібник / С. М. Чистов, А. Є. Никифоров, Т. Ф. Куценко та ін. – К.: КНЕУ, 2000. – 316 с.
3. Присенко Г. В. Прогнозування соціально-економічних процесів: [Електронний ресурс]: [навч. посіб.] / Г. В. Присенко, Є. І. Равікович; – К.: КНЕУ, 2005. – 378 с.
4. Валовий внутрішній продукт (у фактичних цінах). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Обсяг реалізованої промислової продукції за видами діяльності (річна інформація). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

УДК 330.4

В. О. Денисюк, к.т.н., доцент

О. С. Бороняк, студентка 5 курсу

Вінницький національний аграрний університет

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ІТ-КОМПАНІЇ

В умовах динамічного розвитку технологій досить важливим фактором для ІТ-компанії є здатність ефективно поєднувати та застосовувати різні управлінські інструменти та механізми. Оскільки головне місце в такій компанії займає інтелектуальний ресурс, то перед нами постає питання як

забезпечити надійність інформаційних потоків в середині компанії та за її межами. Метою діяльності будь-якого підприємства є, в першу чергу, отримання максимального прибутку шляхом зміни форми наявних ресурсів по ходу послідовної реалізації процесів, що взаємопов'язано функціонують всередині підприємства, як цілісної системи [1-4].

Процесний підхід є одним з найефективніших підходів як до аналізу стану організації, так і для ефективного управління нею. Одним з основних процесів можна вважати процес управління проектами. Досить поширеним явищем сьогодні є розрив в підходах управління підприємством в цілому, та управління проектами, які воно реалізує, зокрема. Поширеними є такі підходи: 1) управління проектами стає домінуючим процесом в компанії і разом з тим втрачається адекватний контроль та управління; 2) основний акцент менеджмент компанії робить саме на процесах, розглядаючи управління проектами як їх складову і не забезпечуючи належну увагу окремим прикладним питанням, що можуть стати джерелом ризиків у майбутньому.

Управління ризиками має на увазі дії для досягнення цілей управління ризиками. Для компаній цілями управління ризиками можуть бути підвищення рентабельності бізнесу, підвищення конкурентоспроможності і т. П. У нашому випадку - це виконання ІТ-проекту якісно, у встановлені терміни, в рамках бюджету зі збереженням логічних рамок робіт. При цьому треба розуміти, що процес цей далеко не лінійний. Практично всі його етапи пов'язані між собою, і по завершенні майже будь-якого з них може виявитися необхідність повернення до попереднього.

У першу чергу необхідно визначити ризики, які здатні вплинути на проект, тобто їх ідентифікувати. При ідентифікації проектних ризиків можна виділити групи управлінських ризиків, організаційних ризиків, технічних і технологічних ризиків. Технічні ризики в ІТ-проекті хоча і трапляються, але з ними майже завжди можна злагодити. Важче справитись з такими ризиками, як «політичні ігри», «недостатнє фінансування». Після визначення ризиків слід провести їх якісний і кількісний аналіз.

Якісна оцінка потрібна для розстановки пріоритетів ризиків за ступенем їх впливу на результати проекту в розрізі його стадій. Така оцінка має проводитися протягом усього ІТ-проекту. Вона базується на основі поточний стан проекту, точності і надійності вихідної інформації, опитувальних списках для оцінки ймовірності та наслідків ризиків. До методів якісної оцінки ризиків відноситься, наприклад, ідентифікація ризиків за шкалою: дуже високі, високі, помірні, низькі, дуже низькі.

Результатами кількісного аналізу ризиків будуть перелік і оцінка пріоритетних ризиків, імовірнісний аналіз (моделювання) проекту, ймовірності порушення термінів і вартості проекту, необхідні страхові резерви.

Наступним аспектом системи управління ризиками є формування моніторингу та звітності. На практиці можна назвати наступні форми документування процесу управління ризиками ІТ-проекту: звіт менеджера проекту, журнал ризиків проекту, журнал проблем, журнал вимог на зміну проекту.

В ході реалізації проектів може виникнути ситуація, коли той чи інший ризик одного проекту може бути притаманний іншому проекту, що реалізується в портфелі компанії. Управління такими ризиками, а також тими, що можуть виходити за рамки компетенцій проектного менеджера, та все зможуть мати вплив на результати проекту, доцільно реалізовувати повністю або частково за рамками проектів. Це дозволить максимально мобілізувати ресурси та підвищити ефективність управління «спільними» ризиками [3-5].

Отже, основною перепорою до дійсно ефективного управління ризиками, зазвичай, стає недостатність інформації про джерела, характеристики та наслідки можливих ризиків. Комплексний підхід до управління ІТ-компанією дозволить забезпечити інформаційну потребу не лише проектного менеджера, а й вище керівництво компанії.

Література:

1. Листер Т. Вальсируя с медведями. Управление рисками в проектах по разработке программного обеспечения / Т. Листер, Т. ДеМарко – М: Компания р.т. Office, 2005.– 322 с.
2. Расмуссон Дж. Гибкое управление ИТ-проектами. Руководство для настоящих самураев. Как Мастера Agile делают выдающее./ Дж.Расмуссон. – СПб.: Питер, 2012. – 272 с.
3. Песоцкая Е. Ю. Управление рисками при внедрении ИТ-проектов / Е. Ю. Песоцкая // Компьютерное моделирование в науке и технике. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://econf.rae.ru/article/3910>.
4. Репин В. В. Процессный подход к управлению. Моделирование бизнес-процессов. / В. В. Репин, В. Г. Елиферов. М: РИА «Стандарты и качество», 2004. – 408 с. 5.
5. Онищенко И. И. Тенденции развития управления рисками проектов ИТ-галузі. / И. И. Онищенко // Тези доповідей 11 міжнародної конференції «Управління проектами у розвитку суспільства». Тема: Розвиток компетентності організації в управлінні проектами, програмами та портфелями проектів. – К.: КНУБА, 2014. – 260 с.

Вострякова В. І. ЗАСТОСУВАННЯ ЦІЛЬОВОГО ПРОГРАМУВАННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ, ЕКОЛОГІЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ В АГРОЛОГІСТИЦІ	66
Шелудько О. АНАЛІЗ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	69
Моргун К. МОДЕЛЮВАННЯ МОНЕТАРНОГО ТРАНСМІСІЙНОГО МЕХАНІЗМУ В УКРАЇНІ	72
Вітюк М. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСНОВНИХ МАТЕМАТИЧНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ	74
Гудь І. В. ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПІДПРИЄМСТВА З ВИКОРИСТАННЯМ РЕГРЕСІЙНИХ МОДЕЛЕЙ	77
Куріца Т. В. АНАЛІЗ МАТЕМАТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК	79
Мельничок Т. ПРОГНОЗУВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ КОРЕЛЯЦІЙНОГО АНАЛІЗУ	81
Денисюк В. О., Вербовецька М. В. ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМЕТРИЧНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ АНАЛІЗУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	83
Денисюк В. О., Бороняк О. С. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ІТ-КОМПАНІЇ	87
Українець А. ПРОГНОЗУВАННЯ ТА МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	90
Майборода Ю., Романова А., Соколянська С. МОДЕЛІ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИН У СУСПІЛЬСТВІ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКИЙ ВИБІР	92
СЕКЦІЯ 3	
СУЧАСНІ НАПРЯМКИ І ПІДХОДИ У МОДЕЛЮВАННІ ЕКОНОМІКИ	
Меджибовская Н. С., Каратнюк А. Н. АГЕНТНОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ КАК СРЕДСТВО ПРОГНОЗА СЦЕНАРИЕВ РАЗВИТИЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОГО РЫНКА УКРАИНЫ	96
Ліщинська Л. Б. ЕКОНОМІЧНА НЕГАТРОНІКА – СУЧАСНИЙ НАПРЯМОК МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	99